

de la Marina fa, quants anys fa que s'havia d'haver pagat el deute? Quants anys fa? És que de vegades sembla mentida que se diguen estes coses, no? Quants anys fa que el sistema de finançament autonòmic havia d'haver-se resolt! Tota la legislatura del senyor Rajoy! I què va fer el senyor Rajoy? Mirar cap a un altre lloc. *(Aplaudiments)*

Però de veritat és que a mi em sufoca pensar el cinisme del Partit Popular que ha estat governant vint anys i que mos ha deixat als valencians en la cuneta del finançament i de totes les reivindicacions.

Perdó, i el president Sánchez ho va dir, no ara, ho va dir en juliol, ho va dir en juliol: no tinc capacitat en el Congrés dels Diputats *(veus)* ...

El senyor president:

Senyories, senyories, per favor. Senyories, per favor, que està en la resposta el conseller. Té l'ús de la paraula el conseller.

Disculpe la interrupció.

Té l'ús de la paraula el conseller d'Hisenda. Finalitze vosté, senyor conseller.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Va dir que amb l'actual composició del Congrés dels Diputats era molt difícil en el temps que quedava poder tindre un nou sistema. Però va dir una cosa molt important, que l'està practicant, que mentrestant anem a tindre tota una sèrie de gestos reals d'ajuda *(veus)*...

Escolte, president, açò és impresentable! *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Senyor conseller, finalitze vosté. Jo no m'atrevisc a qualificar-ho.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Sí, jo sí.

El senyor president:

Els demane respecte i silenci per a tots els oradors.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Jo sí, són uns impresentables, no se pot debatre aixina, no se pot debatre aixina. *(Veus)*

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

(Inoïble)

El senyor president:

(Aplaudiments) Senyories, continuem en la sessió de control.

I ara en la pregunta que formula el síndic del Grup Parlamentari Compromís al president del Consell.

Escoltarem la intervenció del senyor Ferri, síndic del Grup Compromís, amb silenci. Quan vosté vullga.

El senyor Ferri Fayos:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor president, hui des de Compromís volem conèixer la valoració del Consell de les últimes informacions que apunten que el govern central ha renunciat finalment a reformar el sistema de finançament. Un sistema de finançament que ens castiga i que no ens deixa millorar encara més en educació, la sanitat, la dependència, les polítiques de vivenda, de medi ambient o les polítiques industrials i ocupació.

Podíem dir sense enganyar-nos que en este tema el govern central no ha tingut mai una posició clara. Ja va començar els primers dies de mandat responent-li al meu company en el Congrés, a Joan Baldoví, que no tenien pensat modificar el sistema de finançament. Després, davant la indignació que vam mostrar, es va canviar la versió, s'anava a intentar. I ara es torna a canviar de versió i es descarta la reforma del sistema de finançament, segon expliquen, pel calendari electoral de s'acosta. I és una gran decepció, no per a mi, no per a Compromís, sinó per a tots els valencians i les valencianes, perquè la feina tècnica ja està feta, perquè el nostre posicionament és clar, perquè totes les comunitats autònomes ja han manifestat el seu posicionament. L'únic que falta és que faltava quan manava Rajoy, que el govern central pose damunt la taula la seua proposta política per a reformar el sistema de finançament caducat.

I mentre esperem, si realment creuen que no hi ha temps, el que han de fer és ser valents, ser justos i incorporar als pressupostos generals de l'Estat un mecanisme compensatori temporal. Si som un cas singular, necessitem solucions singulars.

Senyor president, en estes Corts vam aprovar de forma unànime una agenda valenciana molt concreta i molt clara. Volem una reforma immediata del sistema de finançament, volem que se'ns paguen els més de 20.000 milions d'euros que ens deuen per dèficit acumulat i volem unes inversions dignes superiors al 10,7% del nostre pes poblacional per compensar el dèficit inversor dels últims anys.

Estes reivindicacions no són per a ser més que ningú. Ja ho he dit moltes vegades: no volem ser més que ningú! Però és que ens hem cansat ja de ser sempre menys que la resta. Estes reivindicacions són simplement per a estar en la mitjana, és que no estic demanant més.

El primer punt que he dit, i que vam acordar, sembla que s'ajorna sense data. En el segon punt sembla que no hi ha cap previsió de pagar-nos el deute que mantenen amb els valencians i les valencianes, com sí que s'ha pagat en altres comunitats autònomes. I, finalment, el nivell d'inversions, l'últim projecte de pressupostos, tampoc arriba al que hem aprovat en estes Corts i al que marca la recent reforma de l'Estatut.

És a dir, dels tres punts que plantejaven totes les forces polítiques valencianes com a reivindicacions legítimes i mínimes, cap dels tres es complix. Dos estan descartats per a esta legislatura pel govern central. I a l'altre ens hem acostat, sí, en els últims pressupostos, més que mai, però continuem sense arribar al que marcàvem en estes Corts.

I alguns encara s'han sorprés que des de Compromís diguem que no podem estar satisfets amb la gestió del govern central i que estos pressupostos ens semblen insuficients i, millor dit, millorables, molt millorables.

Jo entenc que durant massa anys en la política valenciana hem viscut un guió molt marcat i molt predicible. Quan a Madrid manaven uns, els altres critiquen. Quan a Madrid governen els altres, les crítiques també canvien de bàndol. Però nosaltres no volem entrar en eixe joc, nosaltres estem i estarem sempre en la defensa dels interessos dels valencians. I el que hem de defensar i el que venim a defensar no són ja propostes de Compromís, és que són propostes que hem aprovat per unanimitat en estes Corts. Ara sembla que el que toca és que el Partit Popular i Ciudadanos critiquen de manera furibunda estos pressupostos. Els que van aprovar uns pressupostos que ens deixaven en el 6% d'inversions no tenen cap credibilitat, ells pegaren la cabotà i ja està. Ells ara vénen ací –i bé, ja ho hem vist hui, no?–, el que ha dit la senyora Catalá i el senyor Ibáñez.

Però la resposta no pot ser rebaixar les nostres ambicions. Almenys des de Compromís no renunciem a cap euro del que ens pertoca per justícia, perquè estem parlant de la qualitat de vida dels valencianes i de les valencianes, estem parlant de les rodalies, estem parlant de la connexió amb l'Altet, estem parlant també de mesures socials, com l'educació o l'Iprem.

Si som el 10,7% de la població espanyola com a mínim volem el 10,7% del pressupost. I ho volem, i ho exigim, mane qui mane a la Moncloa.

Senyor president, estos pressupostos són especialment insuficients per a la província d'Alacant. És com si haguérem deixat fóra a la meitat dels valencians de les comarques d'Alacant. Les inversions d'Alacant són la meitat del que haurien de ser, s'han deixat fóra les inversions equivalents a un milió de persones. Això és just tota la població de l'Alacantí, la Vega Baja i la Marina Alta juntes.

El govern del botànic s'ha caracteritzat per ser un govern reivindicatiu davant de Madrid, també s'ha caracteritzat per ser un govern que vertebrava el nostre territori, que vertebrava el

nostre país. Per això, senyor president, no renunciem a exigir allò que considerem just i no donem per bons uns pressupostos com estos, perquè si no són bons per Alacant i per a les comarques d'Alacant, tampoc són bons per als valencians.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ferri.

Li contestarà la pregunta formulada el president del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Moltes gràcies, senyor Ferri.

A la dialèctica que vosté al·ludia és una dialèctica que està superada des de l'inici d'esta legislatura per part d'este Consell i per part del president. Jo sempre he dit amb tota claredat que s'ha de diferenciar clarament el que és l'acció partidària del que ha de ser l'acció institucional. Això ha estat una novetat en este país, però és una qüestió que crec que és fonamental per a tornar la credibilitat a la política.

Per tant, eixa dialèctica d'uns i d'altres és una dialèctica que està superada perquè el debat és un debat molt més plural, molt més divers, molt més diferent. El debat ha de vore de vegades en les idees, òbviament, que cada un ha de defensar aquelles que corresponen, però antes hi ha unes qüestions territorials que afecten a tots els valencians i les valencianes. I no li càpia cap dubte que no hi ha una opció d'un partit o d'un altre, hi ha una opció d'esta comunitat i hi ha una opció que defensa d'este Consell, i és una opció que evidentment és absolutament superadora del que són els estigmes del passat.

Per això la meua posició davant del ministre Ábalos l'altre dia, davant del president del Govern quan he tingut ocasió, i la tornaré a tindre properament, o davant de la ministra d'Hisenda o davant de qui siga, defensaré allò que defensa unànimement esta cambra, no li càpia el menor dubte.

I, per tant, el que sí que hem de fer és assumir com des de la praxis del diàleg i des de la praxis del que és l'estat de dret vore com se pot anar avançant en tots els nostres compromisos.

El que és evident és que nosaltres mai acceptarem l'estatus que consagrat pel model de 2002, no es pot mantindre. I, per tant, tots aquells informes que ja estan al nostre abast, que no només han estat informes de part de la Comunitat Valenciana, sinó hi ha informes d'arreu d'experts, diuen clarament que hi ha algunes comunitats, entre elles la nostra molt especialment, que està absolutament infrafinançada. Només falta que tinguérem ja un informe de l'ONU, però si és necessari també el demanarem.

És inajornable! I ho anem a defensar! Ara bé, també hem de ser conscients de quina és la situació política i quin és l'entorn

que hi ha en este moment. Necessitem un acord en el Consell de Política Fiscal i necessitem un acord en el Congrés dels Diputats. I jo crec que el que sí que per a nosaltres és absolutament irrenunciable és que el govern ha de perseguir eixe acord, altra cosa és que s'aconseguisca, perquè l'ha de perseguir, és evident, que és per a nosaltres absolutament irrenunciable i és una obligació del Govern d'Espanya. *(Aplaudiments)*

Per tant, evidentment, el problema valencià té tres parts fonamentals, més la visibilitat política de la Comunitat Valenciana, evidentment, l'infrafinançament, la infra inversió i el deute.

Pel que acabem de conèixer del pressupost, efectivament, és el millor pressupost de fa quinze anys. Que siga insuficient en algunes partides? Segur, clar que sí, sempre serà insuficient. Però és evident que és un pressupost que s'acosta, i en algun cas, segons el que se suma, supera el nostre objectiu: 1.190 milions, més els 450 milions que s'han superat en un any. És el pressupost que per a una generació de valencians més aporta el Govern d'Espanya. Això és evident que forma part d'una realitat que té a vore en el que és Espanya i que Espanya no pot continuar privilegiant a uns front altres.

I, per tant, nosaltres això ho anem a continuar defensant. I per això hem aconseguit també allò que ací se va dubtar per part de molts. Ací fora se va dubtar que quan jo vaig acordar amb la ministra d'hisenda que n'hi hauria una assumpció del deute per part del consorci, se va dir que, bé, que això ho voríem, com Santo Tomás. Bé, ara Santo Tomás ja és una realitat i s'ha aprovat i està en una disposició blanc sobre negre en el pressupost.

Evidentment, nosaltres aspirem que se continue i s'avance en estos tres elements. I per això li vaig a anunciar dos iniciatives. En primer lloc, vaig a adreçar-me al Govern d'Espanya per tal que se convoque la comissió de negociació política del nou model de finançament.

I, en segon lloc, també li traslladaré a la ministra d'economia les consideracions que té La Generalitat respecte a la necessària compensació del deute històric que es posa en dubte per molts... per molts indrets d'Espanya, i també molt especialment en les elits més centralistes.

Per tant, és evident que nosaltres anem a continuar donant passos endavant, com el que hem donat ara.

I respecte a la qüestió territorial dins de la comunitat, sincerament, jo mai he cregut en el provincialisme, però, evidentment, cal intentar que les inversions siguen el més territorialitzades possibles. El que vull dir-li és que l'any passat la província pitjor tractada d'Espanya era Alacant, i alguns no a soles van callar sinó que van aplaudir, tant de la política com de la societat civil.

I, per una altra banda, ara és la catorze, la província catorze que més puja en este pressupost. Aixina i tot, també vull dir que en els pressupostos una part fonamental de tota la comunitat és el corredor mediterrani. I, evidentment, el corredor mediterrani, s'invertisca en Castelló o s'invertisca en València, és per al conjunt de la Comunitat Valenciana.

Jo crec en un país articulat, en una comunitat que estiga cohesionada. I per això, en els nostres pressupostos hem fet els avanços cohesionadors més grans que s'han pogut fer

mai. Però fer provincialisme crec, sincerament, que no és el que li beneficia a la Comunitat Valenciana.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Continuarem amb les repreguntes. Diputada Mireia Mollà, té vosté la paraula.

La senyora Mollà Herrera:

Gràcies, senyor president.

Senyor president, vosté ha dit dos coses que són interessants, que cal superar els estigmes del passat. Per això cal avançar, i un pot avançar... És a dir, tota una província no pot avançar i quedar-se absolutament igual, perquè, efectivament, la resta avança. Sempre és l'última de la cua. I això és el que ha passat en Alacant en estos pressupostos.

Vosté també diu que és absolutament irrenunciable arribar a acords. Entenc que vosté traslladarà a la ministra Montero allò irrenunciable que són els acords perquè Alacant estiga a raó del seu pes poblacional i la justícia que és invertir en obres estratègiques no solament per a la qualitat de vida del progrés, de les oportunitats i de la generació d'ocupació en la província d'Alacant, sinó també en el conjunt de la Comunitat Valenciana i també en el conjunt d'Espanya. Jo crec que vosté traslladarà esta necessitat.

Mire, a vosté li sembla que es digne que tingam 50.000 euros per a un estudi de la connexió de l'aeroport Alacant i Elx, que tots els anys supera més dels 13,7 milions de passatgers? A vosté li sembla normal que el tren de la costa tinga 130.000 euros d'un estudi que ja porta anys i anys? És a dir, Gandia, Oliva, Dénia, Alacant...

El senyor president:

Senyoria.

La senyora Mollà Herrera:

...han d'estar units en estudi eternament? Rectificar és de savis. I com, efectivament, este govern sembla que li agrada rectificar i en vint-i-quatre hores ha esmenat el seu pressupost...

El senyor president:

Moltes gràcies.

La senyora Mollà Herrera:

...per al transport metropolità de València, estic segura que vosté sabrà fer entendre que ha de rectificar els pressupostos per als alacantins i alacantines.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyoria.

Li contestarà... Senyories, demane silenci per a escoltar la resposta.

President, té vosté la paraula.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Senyora Mollà, no tinga cap dubte que nosaltres defensarem, com a president, i el govern defensarà, en tot cas, el que hi haja la major capacitat d'inversió en la província d'Alacant i en el conjunt de la Comunitat Valenciana.

Li he dit que l'avanç és substancial, però també li he dit que de la manera que se fa un pressupost de l'estat en estos moments, prioritzant infraestructures que per a nosaltres són bàsiques, com el corredor mediterrani, per als ciutadans d'Alacant és tan important que el 50% de la inversió que se fa a Castelló siga del corredor mediterrani com per als ciutadans d'Alacant. Exactament igual. Per una raó fonamental. Perquè, evidentment, per a nosaltres també allò que se fa a Catalunya, per exemple, d'inversió en Vandellòs-Castelló, també ens importa molt i és fonamental.

Per tant, n'hi ha part que es pot territorialitzar. El que és ben evident és que els ciutadans d'Alacant se van a vore beneficiats com els ciutadans de tota Espanya, i no a soles de la Comunitat Valenciana, en les polítiques socials que este govern sempre ha defensat: en els copagaments, en els llibres de text, en les ajudes a la dependència, que, evidentment, no han arribat al 50%, però que van avançant.

Este és, indubtablement, el millor pressupost dels últims quinze anys. Ara bé, evidentment, com vam anunciar immediatament que se corregiria l'error de l'àrea metropolitana, si hi ha qüestions que es poden avançar perquè n'hi han projectes –perquè en el tren de la costa el problema és que no hi han projectes–, si se poden fer per a fer un pressupost realista, li assegure que nosaltres defensarem totes les esmenes positives que hi hagen pels grups parlamentaris per a avançar en els pressupostos.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies.

Continuarem en la sessió de control, ara en la pregunta que planteja el síndic del Grup Parlamentari Podemos-Podem. El senyor Estañ, que des de l'escó, formularà... Senyor Estañ, té vosté la...

El senyor Estañ García:

Gràcies, senyor president.

Bon dia.

Le preguntamos hoy, señor Puig, si piensa que La Generalitat se ha posicionado de manera clara y firme en defensa de nuestro pequeño comercio y nuestra agricultura de proximidad.

Gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Estañ.

Li contestarà el president del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, senyor Estañ.

El Consell ha trabajado en todos los frentes, tanto el institucional, el económico y el jurídico, para intentar hacer lo posible para ayudar a aquellos que más necesitan la ayuda en un mundo globalizado, en el que, efectivamente, los grandes tienen más oportunidades y más capacidades.

Por eso, en este marco de estabilidad, de confianza que se ha producido en la economía valenciana, lo que se ha hecho es intentar mejorar esas posibilidades, y tanto en el ámbito de lo que son las pymes como en el ámbito más directamente de lo que es también el ámbito del comercio o de la agricultura, se han facilitado todos consensos necesarios para intentar ir avanzando.

Hay un consenso fundamental, y es el que se consiguió desde la *conselleria* de economía, que yo creo que es muy importante en cuanto al comercio, que es que hubiera un acuerdo de horarios comerciales. Esto parecía que era un acuerdo imposible y se consiguió. Y de hecho, además, ahora también lo que hemos conseguido con el Gobierno de España es que no se recurra, como el gobierno anterior quería recurrir.

Por tanto, son pequeños avances. Las revoluciones no son de hoy para mañana, pero son pequeños avances importantes.

Desde esa perspectiva, también tengo que decirle que en el ámbito del comercio lo que se está intentando sobre todo es ir más allá. La dialéctica ya no es grande o pequeño. La dialéctica fundamental en estos momentos ya es quién compra por internet y quién no compra, cómo en la situación digital se puede mover bien el pequeño comercio, cómo le podemos